

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Regvlarvm Vtrivsque Ivris Cvm Ampliationibvs Ac
Limitationibvs**

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regvla LXXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63213)

D. Petri Dueni

tom. de maiori ad minus negatiue. vt in gl. in verbo, fortius in c. cl.
in cunctis. & ibi doct. de elect. & in Auth. multo magis. C. de fac.
san. eccle. Facit, quia canonici ecclesiarum collegialium nō vocan-
tur ad cōciliū prouinciale. vt not. Car. in c. fi. in. j. nota. de his que
fiunt a prela. Canonici verō ecclesiarū cathedraliū vocātur, vt ibi.
Hanc regulam limita 7. modis, vt per Henr. Bothæum in d. tract.
de Synodo Episcopi, in 2. par. a nu. 23. vsq; ad nu. 30.

REGVLA LXXXI.

CARDINALES ex consuetudine habent priuilegium, vt
possint liberare damnatū ad mortem, dum ducitur ad supplicium.

Hanc regu. ponit Bal. in l. additōs. in fi. C. de appell. quem sequi-
tur ibi Pau. & Sali. eandem opinionem Bal. sequitur Cræpo. in casu.
j. in prin. Chassa. in cōsue. Burgun. in tit. {Des iustices}. rub. j. §. v.
nu. 101. col. 3. fo. 51. Catellia. Cotta in memorali. iuris, in verbo, Car-
din. Corsetus in sing. incip. Car. Hippol. in sing. 272. Ludo. Gome.
in §. pænales nu. 50. Insti. de act. Ias. in l. j. nu. 2. C. ne liceat potes-
tio. Fel. in c. querenti. nu. 6. de offi. deleg.

Hanc regulam limitat. vi. modis And. Barb. in tracta. de pri-
stant. Cardi. in j. par. quest. ix. nu. 1. cum aliis.

REGVLA LXXXII.

CAUSA cessante cessat effectus. c. cum cessante. de appell. c.
magne in princ. de voto. l. generaliter. C. de epif. & cleri. l. adigere
§. quamuis. ff. de iure patro. Circa quam regu. vide Alc. in l. j. ff. de
verb. signif. fol. 7. in fi. Deci. in consil. xxiii. nu. 2. Ias. in l. quod
dictum nu. 2. ff. de pact. & notab. in l. j. nu. 6. ff. de officio eius.

Hanc regulam ponit cum quinq; limitationib. Decr. in d. c. cum
cessante nu. 1. eandemmet regulam. ponit. And. Tiraquel. in tract. de
cau. cess. vbi in j. par. tract. notab. materiam: & in 2. par. a prin. vsq;
ad finem limitat eam xl. modis.

REGVLA LXXXIII.

CAUSA a sede Apostolica debent cōmitti personis existi-
tibus in dignitate. Hanc regulam probat tex. in c. statutum. in prin.
de rescript. lib. 6. & ibi glo. & in Cle. 2. de rescr. et ita tenet Abb. in
c. suspicionis. nu. 9. de offi. deleg. Alex. in consil. 77. nu. 5. vol. 2. &
in rub. ff. de offi. eius. nu. 3. & ibi Ias. nu. 5. Sebast. Vanrius. in tract.
de nullita. senten. in rubri. x. de nullita. ex defect. iurisd. deleg. pag.
177. nu. 66 cum sequen.

Hanc regulā ponit Ludo. Gome. in d. c. statutū. nu. 60. in fi. vbi
vsq; ad nu. 78. eam ampliat nouē modis. Et a nu. 78. vsq; ad nu. 85.
limitat

limitat eâ 4. modis. postea ponit alias xcix. in proposito, vsq; ad
nume. 89.

REGVLA LXXXIII.

CAVSA, quæ terminatur per testimonium vnius, est nulla, quamvis testimonium sit legitimum. Hanc regu. ponit tex. in c. licet vniuersis. & in c. licet ex quadam. de testib. & tex. in l. iurifurandi. C. eo. tit. De iure regio. l. 32. tit. 16. par. 3. Circa hanc regu. vide gl. in c. tanta in verbo. filius. l. xxvj. de fin. Abb. & doct. in c. proposuisti nu. 1. de prob. Ant. & Cano. in c. veniens. el. j. de testib. Iaf. in l. j. si absens nu. 9. ff. si ex noxa. causa. aga. Hippo. in. sing. cxij. Lud Gom. in. §. in personâ nu. 23. & 24. Inst. de act. Bar. de Chass. in consue. Burgun. in. tit. Des iustices } Reg. j. §. vi. fol. 69. col. 1. nu. 1. cum alijs.

Hanc regu. vbi eam dupliciter limitat. ponit Soc. in Reg. 423. Et circa primâ limitationē per eū ibi positam vide Bern. de Luco qui cū ea dicit esse com. opi. & sublimitat vno modo in reg. 747.

Hanc regu. limitat sex. modis, vt per Io. de Pla. in l. semel. nu. 3. C. de re milit. hb. xij. Viginti duas fallentias ad hanc regulā ponit Bonifa. de Vitali. in tract. maleficio. in rit. de probatio & quod sunt genera probat. nu. 18. Et triginta fallentias ad hanc regulam ponit Spec. in tit. de teste. §. restat. nu. 7. vsq; ad nu. 12. & in princi. vsque ad nu. 7. ponit viginti casus in quibus requiruntur plures quam duo testes. Alios quam plures casus, in quibus vni testi creditur, vide per Iaso. in repet. l. admonendi nu. 187. cū alijs. ff. de iur. iuran.

REGVLA LXXXV.

CAVSA de partibus, in quibus extitit appellatum ad Papam non dicuntur ad Curiam deuolue, nec in ea necessario tractāda, sed in partibus remittendæ sunt. Hæc reg. probatur in c. interposita. & in c. cordi. §. post. hæc. de appella. Hanc eandem regulam per tex. ibi. ponit Francus in c. sæpe nume. 15. de appell. & in c. Nicolao. nu. 5. eo. tit. prepossi. in d. c. sæpe nu. 1. & 15. & Rota in deci. 1. in nu. 2. titu. de elect. in nou. secundum nouam impressionem, & secundam antiquam in deci. 38.

Limita primo, vt non procedat in causis maioribus. de quibus in c. quod traslationem. de offi. lega. & in causis beneficiabilibus ac spiritalibus, quæ de sui natura in Romana Curia tractāde sunt, in quibus siue appalletur in paribus, siue a principio cause huiusmodi inchoentur, in Curiam dicuntur in bene deuolue, & ad partes non sunt vllō modo remittendæ. Probatur in c. quamuis. & in c. i. & in c. cupiētes. de elect. lib. 6. & in Clem. causam eo. tit. & in c. vt de bitus. de appell. in si. glo. in cap. 1. in verb. deuoluta de supplē. negli. prelat. lib. 6. Hanc limita. ponunt Rota, in decisio. 1. nume. 2.

- Franc. in d. c. saepe. nu. 25. & ibi Præposit. nume. 16.
- 2 Limita secundo, in causis clericorum, & aliarum personarum ecclesiasticarum: quia tales per viam appellationis ad Papam cōsuetudine principali & accessorio de facili, & quasi naturaliter deuoluuntur: vt est tex. in c. dilectis filiis. circa fin. ibi, ex parte decani, cui etiam officialis duxerat deferendum & c. de appell. & non loquitur in causa beneficiali.
- 3 Tertio limita non procedere, quando appellatum fuit a grauamine, & causa commissā in Curia cōstitit. legitime appellatum, quia tunc cognitio totius principalis negocij cōferatur deuoluta, & in Curia est tractanda. c. vt debitus. de appella. Imo etiam quod pronuntiatetur male appellatū, nihilominus causa huiusmodi quo ad principale negotium in Curia remanet: quia propter appositionem minus Papæ, & ex antiquo stylo ipsius Curie causa semel in ea commissā non exiit. nec vultur ad partes remittitur: vt inquit Rota in decis. 3. & in decis. 43. in titu. de appellatio. in nouis, secundum nouam impressionem, & secundum antiquam in decis. xj. & in decis. cccxxj. & in d. decis. j. in tit. de elec. Bal. in l. si vt proponis nu. 16. C. quomo. & quando iud. Feli. in c. quoniam Abbas. nu. fina. in fine, de offi. de leg. Abb. in c. Nicolao. nu. 6. de appell. Deci. in cōs. 689. nume. 13. Et propterea licet appellatio deferatur, nihilominus negotium semel deuolutum non tollitur, nec reuocatur per defertionem, ita Rota in decisio. 17. in titu. de appella. in nou. secundum nouam impressionem: & secundum antiquam in decis. 114. Aegidius. Bellam. in decisio. 520. quamuis ad effectum, ut Auditor appellatione deferta in negotio principali cognoscere possit, foret necessaria specialis commissio, secundum Domin. de Rot. in d. decis. xvij. & in decisio. secunda, & in decisio. lxxj. in titu. de appella. in antiquis secundum nouam impressionem, & secundum antiquam in decisio. quinta, & decisio. 604. Gome. in regula de trienn. possess. qd. liij. Quod intellige nisi ex aliqua rationabili causa ipsi Papæ aliter visum fuerit, scilicet si causa modici momenti fuerit, seu Pauperum vel miserabilium personarum que expensas que fiunt in Curia pati non possent: nam is natura mouetur ad miserendum, vt inquit Io. And. in c. significantibus. de officio dele. facit tex. in c. j. in fi. de postul. que in præposito notabiliter adducit Ioan. Stapulæus in tract. da. gratiis expectati. in c. de rescrip. in forma breui. incip. post commissione. nu. 55.
- 4 Quarto limita, si ligatores fuerint in Romana Curia presentes, quia tunc altero ex ipsis litem mouente, dubitandum non est quin causa sit in Romana Curia tractanda, quia Roma est communis patria, vt in l. Roma. ff. ad municipa. Ita tenet. Rot. in decisio. xix. & in decisio. vi. in decisio. de Bisigne, sub ti. de appel. facit gl. in c. j. de appel. in vj.
- 5 Quinto limita, in causis in Romana Curia ex speciali mandato Papæ commissis, cū isto casu de deuolutione minus sit dubitandum, &

& nunquid causa sit in Curia tractanda postquam de speciali mandato Papæ constat, quia huiusmodi specialis commissio satis deuoluta. Ut est decisio. Domi. de Rota 6. in titu. de dolo & contu. in nouis secundum nouam impressionem, & secundum anti. 169. Aegid. de Bella. in deci. 676. de quo vide Casiadorum in deci. 2. in fin. titu. de procura.

6 Sexto limita, si a sententia definitiua fuerit ad Papam appellatum cum isto casu, si iudex non defert. deferant iura l. quoniam iudices. C. de appella. l. si cuius. C. de appella. recipien. & in Auth. de iudici. in §. nostros. colla. 6. nam ob eius reuerentiam deferenda erat. c. veniens. de iureiur. etiam si interponeretur a laicis Papæ temporaliter non subiectis, vt in c. si duobus. de appel. in si. imo iudex non deferens puniri debet, vt in c. de priore. eod. tit. Ita tenet Do. de Rota in deci. 50. in titu. de appel. in nouis, secundum nouam impressi. & secundum antiquam in decisio. 366. & in decisio. 61. in titu. de appella. in antiquis, secundum nouam impressionem, & secundum antiquam in decisio. dcv. Casiadorus, in decisio. viij. in titu. de appella.

7 Septimo fallit, si appellatio in grauamine, vel alias quomocumque ad Papam interposita fuisse a iudice acceptata, quia tunc per delationem, seu acceptionem huiusmodi omnis cognitio transfunditur in papam, & iudici taliter deferendi non est ulterius remittenda. d. c. cum appellatio iibus. de appella. in 6. licet Specul. in d. titu. de appell. in §. qualiter. nu. 15. super hoc variauerit. Istâ opinionem tenet Rota in decisio. 49. eod. titu. in antiquis, secundum nouam impressionem: & secundum antiquam in decisio. 538. idem de Rota in decisio. 16. & 21. in titu. de appellat. de Bisigne. Et sufficit, quod vnus ex pluribus iudicibus deferat ad effectum illum deuoluendi, vt tenet Rota in decisione ix. in titu. de appellatio. in illis de Bisigneto. & in decisio. lv. in titu. de appellatio. in antiquis secundum nouam impressionem, & secundum antiquam in decisio. ccccclxix.

REGVLA LXXXVI.

CAVTIO prolata a lege, intelligitur de nuda. Hanc regulam probat tex. & ibi doct. per eum, præcipue Iason in princip. in l. sancimus. C. de verb. significa. Paul. & Alexan. & idem Iason in l. diuortio. in §. interdum. nume. 8. solut. matrimo. Hierony. Cagnol. in l. plus cautionis. nume. 7. ff. de reg. iur. Ant. Corset. in sing. incipien. cautio.

- 1 Amplia primo hanc regulam, vt habeat locum etiam si a testatore proferatur. d. l. sancimus. & ibi doct.
- 2 Amplia secundo, etiam inter contrahentes habete locum. Secundum Salic. in d. l. sancimus. notatur in l. j. C. de procur.
- 3 Limita primo, vbi persona esset suspecta, ut in l. diuus. & in l. cū idem

D. Petri Duen.

- idem. ff. de petito. h. red. & in l. fideiussor, & in l. sciendum. ff. qui satisda coga. Ita tenet Guliel. Mayne. in d. l. plus cautionis. nu. 1.
- 2 Secundo fallit, quando lex dicit quod idonee caueatur, vel sufficienter: nam talia verba important quod cum fideiussore, vel pignore caueatur, vt in l. si mandato Titij. §. si. ff. manda. & in l. 4. §. si sub conditione. in versicui. adicij. ff. de fideicom. liberta. & in l. si debitori. ff. de iudi. Ita notabiliter tenet Iafon in d. l. sancimus. nu. 3. vbi sublimitat hanc limitationem 6. modis: quem refert Bernard. de Luceo in rg. lxxiij.
- 3 Tertio limita, quando lex hoc onus iniungens esset prætoria: quia tunc intelligitur cum fideiussoribus vel pignoribus. l. j. §. iubet. ff. de colla. bonorum. & l. prætoriae. & ibi Bartol. ff. de præt. stipulat. & ita tenet Paul. de Castr. in d. §. interdum. Salicet. in d. l. sancimus.
- 4 Quarto fallit, in quadrimestri quod datur condemnatis miserationis causa, nam intelligitur datis pignoribus, vel fideiussoribus quia talis dilatio non debet esse nociua creditori, quin debeat esse cautus & securus quod ad veniente tempore sibi satisfiat. Ita notabiliter tenet Ang. de Peru. in l. debitori. nu. 2. ff. de iudi. vbi dicit ita se vidisse praticari. Eandem opinionem, licet de eo mentionem non faciat, tenet ibi Iacobi de S. Georg. nu. 8. istam opinionem tenet idem Angel. in l. in omnibus. nu. 2. eo. tit. de iudi. quæ sequitur Guliel. Mayneri. in d. l. plus cautionis. nu. 2.
- 5 Quinto fallit, in principe dante rescriptam. vt in l. vniuersa. C. de præci. Impera. offeren. Nam si princeps dat alicui priuilegium, ne possit molestari intra annum a suis creditoribus, debet intelligi, dummodo ille cui est concessum satisfieret de soluendo post terminum tenet Bald. in d. §. interdum. Paul. de Castr. in d. l. in omnibus. Abb. in c. quod ad consultationem. nu. 22. de re iud. Hanc opi. tenet Iacob. de S. Geor. vbi dicit se ita in questione facti praticari fecisse in d. l. debitori. nu. 11. Quod tamen intelligo verum, quando cunque talis satisfactio petitur a parte, alias ipse non tenetur. ista est glo. notabi. quam ibi sequitur Paul. de Castr. vbi dicit ita secundum eam praticasse in Ciuitate Padue. in d. l. vniuersa. Eandem gloss. sequitur ibi Iaf. & Aene. Fal. in addi. ab Abb. in d. c. quod ad consultationem. nu. 22.

REGVLA LXXXVII.

Cessio debiti potest a patre in filio scolastico fieri. Hanc regu. ponit Angel. in l. j. nu. 22. in fi. ff. de solu. matti. & ibi Bald. nu. 8. in §. col. & Raph. Cuma. nu. 14. Ludo. Rom. in l. donationis. in §. pater. nume. 4. ff. de dona. & in l. si donatione. nu. 8. C. de col. lat. Ioannes de Graisis in tract. de cessione iu. & actio. §. 3. nu. 3. la cobi.